

عنوان مقاله:

توسعه ی پایدار ، طراحی پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علی اعلائی

محسن نظری مهر

مهدی یوسف زاده

خلاصه مقاله:

دهه 70 میلادی رامی توان دهه آگاهی یافتن از بحران های زیست محیطی نامید که عکس العمل هایی را در دنیا ایجاد نمود، که توسعه پایدار یکی از آنهاست. با آغاز بحران انرژی در جهان عصر پایداری آغاز شد. و در پی آن سه حیطه موثر ارزش های اجتماعی، منابع محیطی و مهارت های طراحی در بحث توسعه وارد شدند. آنچه در این مقاله مورد توجه قرار گرفته نقش عمده ی طراحی در دست یابی به توسعه پایدار می باشد. معماری به عنوان یک ابر سامانه وظیفه مهمی را بر عهده گرفته است. معماری پایدار مانند سایر مقولات معماری، دارای اصول وقواعد خاص خود است، که این سه مرحله رادر برمیگیرد: صرفه جویی در منابع، طراحی برای بازگشت به چرخه زندگی و طراحی برای انسان. معماری در قالب معماری پایدار، به عنوان بخشی از تفکر و اندیشه ی پایدار در صنعت ساختمان تلاش خود را در این زمینه آغاز نموده اند. آنان، برای دست یابی به ایده های پایداری از طریق طراحی، ساخت و ساز و نگهداری بنا تلاش های زیادی انجام داده اند. با کاربرد اصول معماری پایدار و هماهنگ سازی معماری با محیط زیست می توانیم علاوه بر ایجاد یک فضای راحت و با آسایش برای زندگی از آلودگی محیط زیست جلوگیری و در انرژی صرفه جویی شود. روش این تحقیق مبتنی بر مطالعه کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، توسعه پایدار، معماری، انسان، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315229>

